

Rozporządzenia

władz krajowych dla Królestwa Galicyi i Wielkiego
Księstwa Krakowskiego.

Rok 1861.

Część II.

Wydana i rozesłana dnia 17. Grudnia 1861.

7.

**Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa
z dnia 22. Sierpnia 1861 r.,**

**którem dokument koncessyi na założenie i utrzymywanie
w ruchu kolei żelaznej z Neuberun do Oświęcimia podaje
się do powszechnj wiadomości.**

Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość raczył najwyższemi postanowieniami z dnia 13. Czerwca i 3. Lipca 1861. r. dokument koncessyi na założenie i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej z Neuberun do Oświęcimia (o ile takowa przez austryackie terytorjum prowadzoną być ma) najlaskawiej zatwierdzić.

Co w skutek wysokiego rozporządzenia c. k. Ministerstwa Handlu z dnia 8. Sierpnia 1861. r. za liczbą 1448. do powszechnj podaje się wiadomości.

Mensdorff m. p.

†

My Franciszek Józef piérwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;
Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi,
Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i
Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi;
Wielki Ksiązę Toskany i Krakowa; Ksiązę Lotaryngii,
Solnogradu, Styryi, Karyntyi Krainy i Bukowiny; Wielki
Ksiązę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Ksiązę Gór-
nego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i
Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy
i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrola, Ky-
burga, Gorycyi i Gradyski; Ksiązę Trydentu i Bryxenu;
Margrabia Górnjej i Dolnej Luzacyi, i na Istrii; Hrabia
Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga it.d.;
Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiej; Wielki
Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Gdy górno-szląskie, w Wrocławiu siedzibę mające Towarzystwo kolei żelaznej, któremu Rząd królewsko-pruski już nadał koncesyę na położoną w jego terytoryum linię projektowanej kolei żelaznej z Neuberun do Oświęcimia, przedłożyło Nam prośbę o udzielenie stanowczej koncesyi na założenie i utrzymywanie w ruchu téj kolei, o ile ma być prowadzona przez terytoryum austryackie; przeto na mocy traktatu względem budowania kolei żelaznej z królewsko-pruskim Rządem pod dniem 23. Lutego 1861. r., zawartego, na wniosek Naszego Ministerstwa Handlu, widzimy się spowodowanymi rzeczonemu Towarzystwu kolei żelaznej udzielić na założenie i utrzymywanie w ruchu téjże kolei koncesyę w osnowie, jak następuje:

§. 1.

Nadajemy przeto górno-szląskiemu Towarzystwu kolei żelaznej wyłączne prawo, prowadzenia kolei żelaznej, która założona być ma z Neuberun do prusko-austryackiej suchej granicy, dalej przez austryackie terytoryum aż do Oświęcimia, dla połączenia jój z północną koleją Cesarza Ferdynanda, i udzielamy temu Towarzystwu prawo utrzymywania w ruchu téj kolei żelaznej, gwoli transportu osób i rzeczy.

§. 2.

Towarzystwo jest obowiązane budowę tej linii kolei w przeciągu trzech lat, licząc od daty niniejszego dokumentu, ukończyć, i takową oddać na użytek publiczny.

1861. 104

§. 3.

Oдноsny projekt budowy i plany szczegółowe mają być Naszym władzom, ku uzyskania ich zatwierdzenia przedłożone, i wedle takowych, jako przez władze Nasze przyjętych, ściśle zachować się należy.

Przy układaniu projektu potrzeba ile możności tego uniknąć, iżby główny gościniec celny, z Kent na Oświęcim do Prus wiodący, na terytoryum austriackiem nie przekroczyć.

Most kolejowy przez Wisłę, o ile znajdować się będzie na terytoryum austriackiem, ma być w każdym razie opatrzony minami, a względem ich podłożenia Towarzystwo kolei żelaznej przy zatwierdzeniu planów dokładniejszą otrzyma wskazówkę.

§. 4.

Względem zetknięcia rzeczonyj kolei z koleją północną Cesarza Ferdynanda, tudzież co do potrzebnych z tój przyczyny urządzeń i budowy na stacyi w Oświęcimiu, jako też względem urządzenia tamże służby dla utrzymania ruchu kolei, górno-szląskie Towarzystwo ma z Dyrekeyą kolei północnych Cesarza Ferdynanda wejść w porozumienie.

Zawartą w tój mierze ugodę należy Naszemu Rządowi ku zatwierdzeniu przedłożyć, który też będzie mocen, jeśliby w tym lub owym względzie nie mog'y porozumieć się obadwa rzeczony przedsiębiorstwa, rozstrzygnąć na zasadzie istniejących ustaw, i za uprzedniem porozumieniem się z Rządem królewsko-pruskim.

W każdym razie górno-szląskie Towarzystwo kolei żelaznej ma obowiązek postarać się o to, ażeby na stacyi w Oświęcimiu dla obustronnych urzędów i urzędników celnych, tudzież dla austriackiego urzędu pocztowego, dla komissaryatu policyi, niemniej dla urzędu telegrafowego, jeśliby takowy tamże kiedy został utworzony, zbudowano stosowne lokalności manipulacyjne, jakie obadwa Rządy skutkiem zbudowania kolei, miasto Neuberun z Oświęcimiem łączącej, i w miarę każdoczesnych stosunków komunikacyjnych za potrzebne uznają, jakoteż lokalności mieszkalne dla obustronnych urzędników celnych, tudzież dla austriackich urzędników pocztowych, policyjnych, a w razie urządzenia telegrafowego urzędu, także dla urzędników i sług telegrafowych, podobnie dla odpowiedniej straży celnej i austriackiej, nadzorców policyjnych.

i ażeby te pomieszkania rzeczonym urządóm, urzędnikom, sługom i nadzorcom, a mianowicie co się tycze austryackich urzędów i t. p., bezpłatnie do użytku oddane były.

§. 5.

Pod względem budowy i utrzymywania w ruchu rzeczonej linii kolei żelaznej od granicy austryackiej do Oświęcimia, górno-szląskie Towarzystwo kolei żelaznej podlegać ma wydanym w tej mierze, lub na przyszłość jeszcze wydać się mającym ustawom austryackim (o ileby one się zawartej konwencji nie sprzeciwiały.)

Mianowicie zaś ma rzeczone Towarzystwo, z dopiero co przytoczonym ograniczeniem, zachować się wedle przepisów rozporządzenia o ruchu kolei żelaznych z dnia 16. Listopada 1851., tudzież ustawy o koncessjach na koleje żelazne pod dniem 14. Września 1854. wydanej, i przeto obowiązane jest także uskutecznić przewozy pocztowe stosownie do przepisu §. 68. rozporządzenia o ruchu na kolejach żelaznych.

§. 6.

Rzeczone Towarzystwo ma dla budowy wspomnianej linii kolei żelaznej od granicy austryackiej do Oświęcimia przyznane sobie prawo wyłączenia, stosując się w tém do postanowień odnośnych przepisów, o ileby chodziło o przestrzenie, jakieby podług orzeczenia władz Naszych do tego powołanych do zbudowania tej kolei koniecznie potrzebnymi uznane zostały.

§. 7.

Koncessyonowane Towarzystwo jest obowiązane do służby, na terytoryum Państwa Austryackiego wykonywać się mającej, takich urzędników, sług lub robotników, którzyby za zbrodnię lub przestępstwa, za przemytnictwo lub ciężkie wykroczenie celne byli prawomocnym wyrokiem osądzeni i skazani, albo tylko dla braku prawnych dowodów od śledztwa uwolnieni, do żadnej służby, a względnie do żadnych robót z własną wiedzą nie przyjmować.

§. 8.

Nadto obowiązane jest koncessyonowane Towarzystwo na swoim gruncie bez osobnego wynagrodzenia, wzdłuż rzeczonej kolei aż do granicy austryackiej, postawienia linii telegrafowej rządowej dozwolić, tudzież straż nad tą linią objąć, i takową swojej służbie krajowej bez żadnego wynagrodzenia polecić.

Linie telegrafową aż do granicy austryackiej postawi austryacka administracja Państwa, atoli od wyłożonego na to kapitału Towarzystwo kolei żelaznej ma Rządowi austryackiemu płacić 5 procentu, a za utrzymanie tej linii słuszne wynagrodzenie roczne, które od Rządu austryackiego oznaczonym zostanie.

Wszakże co do użytkowania z tej linii telegrafowej Towarzystwo ograniczyć się ma wyłącznie na zawiadomienia, odnoszące się do utrzymywania w ruchu kolei, i w tym względzie zostaje pod nadzorem austriackiej administracji. W tym celu, dopokądby austriacka administracja Państwa nie urządziła innej, za dostateczną uznaną kontroli, linia ta telegrafowa pociągnięta być ma aż do skarbowego urzędu telegrafowego w Białej, gdzie mimo punktualnego przesłania depesz ustanowiony będzie aparat kontroli. — Potrzebne aparaty telegrafowe, a mianowicie póki nie doczekano się lepszego wynalazku, podług systemu Morsego ma Towarzystwo kolei żelaznej sprawić i własnym kosztem utrzymywać.

Jeśliby austriacka administracja Państwa chciała, za zgodą królewsko-pruskiego Rządu, i przy zastrzeżeniu takiego samego postępowania dla królewsko-pruskich depesz rządowych i prywatnych, pod względem przesłania depesz rządowych i prywatnych z linii kolejowych, położonej na terytorium austriackim, uczynić użytek, (ileby to bez nadwężenia służby obrotowej stać się mogło), tedy takie depesze urzędowej linii telegrafowej mają, mianowicie depesze rządowe do najbliższej na pruskiem terytorium leżącej stacji przesłać bez osobnego wynagrodzenia, wynagrodzenie zaś przepisane za depesze prywatne, ileby takowe na linii obrotowej należało, pozostawia się Towarzystwu kolei żelaznej.

§. 9.

Co do taryfy, która ma być zaprowadzona na rzeczonyj linii kolei, nie wolno ustanawiać żadnych wyższych opłat, i w ogóle żadnych niekorzystniejszych warunków nad te, jakie istnieją na innych liniach górno-szląskiej kolei żelaznej.

§. 10.

Jeżeliby linia kolei z Oświęcimia do granicy austriackiej miała być użyta do transportowania wojska, tedy te transporty przewożone być mają po cenach zniżonych; takowe zaś za osoby wojskowe pojedynczo lub w oddziałach nie mogą przechodzić trzeciej części, a za konie, wozy, pakunek, materiał wojenny i artykuły wojskowe, połowy cen zwyczajnych.

Aby zaś do takich transportów urzędnicy lub środki komunikacyjne górno-szląskiej kolei żelaznej użyte być mogły, do tego potrzebne jest przyzwolenie królewsko-pruskiego Rządu.

§. 11.

Czas trwania koncessyi ustanawia się na dziewięćdziesiąt lat, począwszy od dnia wydania tego dokumentu. Po upływie tego czasu koncessyi, rzeczona przestrzeń kolei od granicy austriackiej do Oświęcimia ma z wszelkimi nierucho-

memi przynależnościami przejść na wolną, nieobciążoną własność austriackiej administracji Państwa.

Ostrzegając surowo, ażeby nikt nie działał wbrew temu przywilejowi, i przyznając koncesyjonowanemu Towarzystwu prawo upominania się u sądów Naszych wynagrodzenia szkody udowodnionej, wydajemy do wszystkich władz, do których to należy, wyraźny rozkaz, ażeby nad zachowaniem tego przywileju i wszystkich w nim zawartych postanowień ściśle i starannie czuwały.

W dowód czego udzielamy niniejszy list, opatrzony Naszą cesarską większą pieczęcią w Naszém stołeczném i rezydencyonalném mieście Wiedniu, dnia 3. Lipca w roku Zbawienia tysięcznym osiemsetnym sześćdziesiątym pierwszym, a panowania Naszego trzynastym.

Franciszek Józef m. p. (L.S.)

Hrabia **Wickenburg m. p.**

Na wyraźny rozkaz Jego C. K. Apostolskiej Mości

Wojciech Schmid m. p.

8.

Obwieszczenie lwowskiej c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 6. Września 1861.,

względem poboru podatku konsumcyjnego od zużycia wina i mięsa, tudzież od palonych płynów spirytusowych na rok administracyjny 1862.

Stósownie do reskryptów c. k. wysokiego Ministerstwa Skarbu z d. 21. i 25. Sierpnia 1861. l. 32.797/937 i 44.144/1.276, ma ubezpieczenie się co do przychodu podatku konsumcyjnego od zużycia wina i mięsa, tudzież od palonych płynów spirytusowych na rok administracyjny 1862., dopóki w drodze ustawodawczej zmiana dotyczących, w mocy będących ustaw zarządzoną nie będzie, na podstawie ostatnich działać się w ten sam sposób, jak to w roku zeszłym się działo.

Co podaje się do wiadomości powszechniej.

Eminger m. p.

9.

Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 11. Listopada 1861.,

dotyczące dodatku do podatków za pokrycie potrzeb krajowych na rok administracyjny 1862.

W skutek upoważnienia od wysokiego c. k. Ministerstwa Stanu z d. 5. Listopada 1861. do l. 21.695/1.648, obwieszcza c. k. Namiestnictwo, że na pokrycie potrzeb krajowych i indemnizacyjnych na administracyjny rok 1862. dodatek do podatku, jakowy był w administracyjnym roku 1861., a mianowicie: na pokrycie potrzeby kraju po $9\frac{5}{10}$ centów, a na potrzeby indemnizacyjne po $50\frac{1}{10}$ centów od każdego reńskiego wszelkich podatków stałych, z wyjątkiem jednakże spowodowanego przez wojnę nadzwyczajnego dodatku, pobierać się ma.

To postanowienie ogłasza się ku powszechnej wiadomości z tą uwagą, że co się tyczyć mającego rozpocząć się z dniem 1 Listopada 1861. r. poboru i obchowywań tych podatkowych dodatków, tudzież podatku dochodowego z tych przychodów stałych, które według najwyższego rozporządzenia z dnia 25. Listopada 1858., i w skutek tegoż wyszłych specjalnych postanowień (Dziennik Rozporządzeń Ministerstwa Skarbu l. 62 z r. 1858. i l. 18 z r. 1859.), to jest: uwolnienie od uiszczenia dodatków na potrzeby kraju i indemnizacyjne, miejsca niema, następnie rozporządzeniem będzie.

Mensdorff m. p.

10.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 13. Listopada 1861.

Zarządzenia, zabezpieczające służbę skarbową i obrót w dworcu kolei żelaznej we Lwowie.

W celu ubezpieczenia służby skarbowej i ułatwienia obrotu z powodu założonego dworca c. k. uprzywilejowanej galicyjskiej kolei, Karola Ludwika we Lwowie, oznajmia się postanowienia następujące:

1. Dworzec zostaje zajęty w konsumcyjno-podatkowy obręb lwowskich linii, przezco kierunek téjże linii w ten sposób się zmienia, że za grodeckim urzędem linii celnej zetknie się z ogrodzeniem dworca kolei, i wzdłuż tegoż, a mianowicie wzdłuż wyrzniętego w tym obrębie rowu, ku grobli kolei żelaznej pociągnięty, łączy się z upustowym kanałem téj grobli, w dalszym zaś kierunku ogrodzenia dworca, poprowadzi do wału i urzędu linii celnej na Janowskiem. Ogrodzenie to będzie rowem opasane.

2. Dla przybywających na kolei żelaznej do Lwowa, i ze Lwowa odchodzących osób i towarów, ustanawia się w dworcu ekspozytura lwowskiego głównego urzędu celnego, która zarazem jako urząd linii celnej załatwiać ma sprawy podatku konsumcyjnego. Będzie ona upoważnioną do zastosowywania skróconej procedury celnej (procedury opowiedczej) w myśl postanowienia Ministerstwa Skarbu z dnia 18. Września 1857. roku do liczby 54.145/674. (Dziennik Rozporządzeń nr. 45.)

3. Godziny urzędowe tej ekspozytury, w magazynach frachtowych i w zabudowaniach do przyjmowania osób i ciężaru przeznaczonych, odbywać się mające, regulują się zgodnie z porządkiem jazdy na kolei żelaznej. Podróżni, żadnych przedmiotów handlowych z sobą nie wiozący, będą w dzień i w nocy, zawsze bezzwłocznie odprawiani. Oprócz dopiero wspomnianych przypadków, zwyczajne urzędowe czynności postępowania celnego, lub przy poborze podatku konsumcyjnego, tylko za dnia powinny być załatwiane.

4. Miejsca, w dworcu wyznaczone dla przyjazdu i odjazdu, jakoteż dla ustawienia pociągów z towarami, dla ładowania i odładowania towarów, tudzież dla wsiadania i wysiadania osób, ogłasza się zarazem jako miejsca urzędowania ekspozytury, i do takowych postanowienia przepisów o cłach i monopoliach Państwa, pod względem miejsca urzędowego, tudzież o karach na wykroczenia przeciw tym postanowieniom mają być zastosowane. Wreszcie cały dworzec postawiony jest pod nadzór celnego urzędu.

5. Wszystkie na kolei przybywające towary należy bezzwłocznie, przed ich zabraniem z urzędowego miejsca, w urzędzie celnym (w ekspozyturze) w dworcu zameldować, i poddać pod postępowanie prawem przepisane.

6. Towary przeznaczone do wysyłki na kolei żelaznej ze Lwowa mają być do urzędu celnego dostawione, i poddane pod postępowanie prawem przepisane, jeżeli one towary są przedmiotami, dla których wywozu ze Lwowa poza linię podatkowania istniejącymi przepisami urzędowe działanie jest rozporządzone.

7. Podróżni, jak w ogóle wszyscy do Lwowa na kolei przybywający, lub na takowej ze Lwowa wyjechać zamierzający, są obowiązani zaraz po przybyciu do dworca, udawszy się do urzędu celnego, tam przepisany uczynić meldunek, jeżeli albo przy sobie mają, albo też do transportu na kolej oddają takie przedmioty, które ulegają urzędowemu działaniu, z celnym lub konsumcyjnym opodatkowaniem połączonemu.

8. Uszkodzenie lub przejście przez ogrodzenia dworca, o ile to ogrodzenie jest linią konsumcyjno-podatkową, ulega, wyjąwszy przypadku, któryby według ogólnych praw karnych karze popadł, karze §fem 464. celnego prawa karnego postanowionj.

9. Urząd celny ma obowiązek, w dworcu prócz włożonych nań urzędowych czynności celnych i konsumcyjno-podatkowych także załatwiać sprawy

spedycyjne, co do handlu będącemi na kolei fabrykatami z liści tytoniowych, tudzież innemi rzeczami, do wyprzedaży przeznaczonemi.

Wyż wzmiankowane postanowienia mają wejść w wykonanie w czasie, w którym linia kolei żelaznej między Przemyślem a Lwowem ku użytkowaniu oddaną zostanie.

Przycém ogłasza się, że urząd celny kolei żelaznej w Przemyślu włącznie z dniem 14. Listopada 1861. r. zostaje rozwiązany, i że tamieczna kassa zbiorowa, zaczawszy od 15. Listopada 1861., znowu jak dawniej zarazem jako główny urząd celny II. klasy, z przyznaniem jej przed założeniem tego urzędu celnego na kolei żelaznej, ustanowionego ograniczonemi upoważnieniami funkcyjnować będzie.

Eminger w. r.

INSTITUT
ADMINISTRACYJNY
Wydziału Prawa
Uniwersytetu J. K.
w Lwowie

W tym celu...

W tym celu...

W tym celu...

**INSTYTUT
ADMINISTRACYJNY**
Wydział Prawa
Uniwersytetu J. K.
we Lwowie

W tym celu...

**INSTYTUT
ADMINISTRACYJNY**
Wydział Prawa
Uniwersytetu J. K.
we Lwowie